

Nr 36

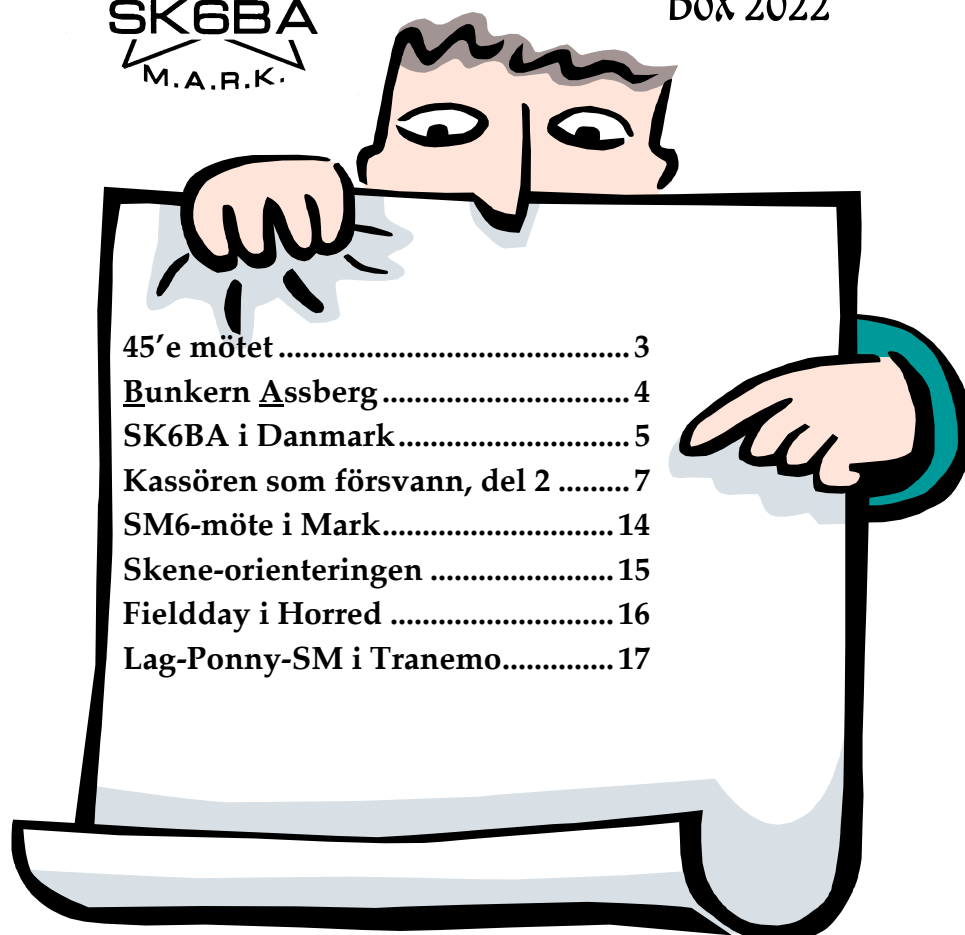
Markvägen

Okt 2002

Marks Amatörradioklubb

Box 2022

M.A.R.K.
Marks Amatör Radio Klubb

Klubbstyrelse 2002

Ordförande SM6MLI Hans Turesson 0320/103 81

Vice ordförande SM6KDH Arne Fjeldheim 0320/413 22

Sekreterare SM6LKT Jan-Olof Mattsson 0320/481 29

Vice sekreterare SM6TKY Morgan Wemanis 0320/135 47

Kassör SM6TZL Dan Jernheden 0320/493 70

Suppleant SM6MKZ Rickard Carlsson 0320/809 37

Suppleant SM6TZX Christer Svensson 0340/62 51 62

Mark-Vågen

Organ för Marks Amatörradioklubb

Redaktör och oansvarig utgivare:

SM6LKT Jan-Olof Mattsson

e-post: sm6lkt@svessa.se

Marks Amatörradioklubb

Box 2022

511 02 SKENE

Telefon klubblokal: 0320/174 00

Postgiro: 630 27 10 – 6

Hemsida: www.qsl.net/sk6ba

Fyrtiofemte mötet

FÖRSTA officiella kvartalsmötet i vår klubblokal. Intresserade åhörare är på bilden från vänster: Roland/EAT, Jonny/KTO, Lars/VRL, delvis skymd Björn/SMX, Elisabet/VUE, Gunilla/xyl-HKD, Mikael/VUB, delvis skymd Rickard/MKZ, Veikko/HKD, Peter/WOL, Dan/TZL och Kenneth/MLH. De som inte fick plats på bilden var Christer/TZX, Arne/KDH, Hans/MLI, Jan-Olof/LKT och naturligtvis fotografen Morgan/TKY. Ytterligare två medlemmar, Simon och Patrik Hagstrand, fanns någonstans i lokalerna, troligen i logementet och provhop-pade sängarna.

Mötet föregicks att döpa lokalen till något fyndigt. Eftersom lokalen är insprängd i berget (vi slipper fönsterputsning) och därmed också ganska inbrottsäker liknar den en "bunker". Vi har ju callat SK6BA, och BA kan ju lätt förknippas med "Bunkern Assberg" eftersom den är belägen i Assbergs bostadsområde. Därmed var dopet avklarat

Vi efterlyser en TV, om någon har en att skänka vore det bra så vi slipper köpa.

I hyran ingår de möbler som finns, och det är fem bord med tillhörande stolar

samt pentry bestående av diskbänk och kokplattor. I logementet finns tre våning-sängar, som vi troligen kommer att bygga om lite grann. Här kanske vi inreder med en liten verkstad.

Mötet den 12 augusti handlade naturligtvis mest om lokalen och vad vi kan göra med den. Och inte minst vad vi kan montera i det 24 meter höga tornet.

Vi kommer till att börja med att ha öppet hus varje tisdagskväll. Detta med tanke på att man kan köra månadstesterna från klubblokalen, utöver de vanliga kvartalsmötena som äger rum på måndagar.

För detta ändamål måste vi sätta upp lite antenner. Troligen blir det två stackade för 2-meter och 70-cm. Själva radioapparaterna får vi ta med egna tills vidare. På önskelistan finns även en GP för lokala QSO och någon form av kortvågsantenn.

För övrigt bestod mötet av sedvanliga rapporter vad vi varit ute på sedan förra mötet, och detta återfinns på annan plats i tidningen och dessutom vad vi har på programmet den närmaste tiden.

- sm6lkt (text)

- sm6tky (foto)

"Bunkern Assberg"

ANTLIGEN! Det tog över 10 år för oss att få en klubblokal till stånd. I och för sig har det inte saknats objekt under tiden, men vi har varit mycket kritiska, och vill att en klubblokal ska uppfylla en lång rad krav. Det svåraste kravet att uppfylla är kostnaden. Helst ska det ju vara gratis. Ur radiosynvinkel är det praktiskt om det är högt och fritt. Det bör också vara i centralorten.

Den lokal som vi nu förfogar över hyr vi av kommunen. Lokalerna är specialbyggda att tjäna som ledningscentral i krigstid. Eftersom nästan allt försvar avrustas numera, kom även denna lokal att bli över. Den byggdes för knappt 20 år sedan och kostade stora summor. Om den skulle rivets hade det kostat lika mycket. Driftskostnaderna är ganska höga, men vi har kommit mycket bra överens med kommunen om denna lösning.

Lokalerna är centralt placerade i Skene. Högt och fritt åt alla håll. Dock inte synliga. Nära gymnasieskolan, bra för återväxten. En radiomast, 24 meter hög, där vi får placera antennerna och rotern. Lokalerna är helt isolerade från omvärlden. Ytan är ca 100 kvm.

Vi tillträdde formellt den 1 september 2002 men vi hade redan dessförinnan tillträde genom välvilja från brandchefen som är vår kontaktperson. Det finns en liten passus i hela härligheten: räddningstjänsten vill när som helst kunna få ta lokalerna i anspråk i fall det skulle "hetta till". Självklart ställer vi upp på detta krav, eftersom kommunen har ställt upp på i stort sett alla krav vi haft.

Med andra ord: vi har fått en lokal som är helt perfekt för vår del. Vi har redan börjat utrusta. Den stora möteslokalen har utrustats

med en "myshörna" bestående av stor hörnsoffa och tillhörande soffbord. I andra änden finns bord där vi håller möten och även kurser. Här finns även ett radiobord där våra radio finns inkopplade, ty det är här antennkablarna kommer ner från himlen.

I andra änden av samlingsrummet finns pentry där krogmästarna huserar. Rinnande vatten och avlopp, kokplattor och kylskåp tillhör inventarierna. Utefter väggarna kommer hyllor att placeras där vi kan förvara all vår litteratur vi fått överta från medlemmar. I ett angränsande rum finner vi sovutrymmen och även ett bord där man i avskildhet kan öva telegrafi eller använda som "verkstad".

Vi har för avsikt att i fackverket sätta upp en duo-GP för 2-meter och 70-cm för den lokala kommunikationen. Vidare två stackade horisontella Cue-Dee 15-elementare för 2-meters CW/SSB-del. För sjuttiobandet kommer två horisontella Vårgårda 19-elementare att stackas. Troligen kommer även en antenn för kortvåg att sättas upp.

Vi kommer att ha "öppet hus" varje tisdagkväll och detta sammanfaller alltid med SSA VHF och UHF-tester. Därav att vi ska kunna köra låga delen både på 144 och 432 MHz. Självklart kommer vi att vara QRV även på packet radio och APRS.

Egentligen bara en negativ sak: mobiltelefonen är helt död i lokalerna. Tydligt mycket effektivt avskärmat. Däremot går det fint att köra repeatern med handapparat. Konstigt egentligen...

- sm6lkt

Hur blir man medlem i klubben?

Enklast möjliga. Sänd in aktuell medlemsavgift till vårt postgirokonto 630 27 10-6. Skriv dina personuppgifter på talongen, eller sänd dem separat via e-post till sekreteraren eller vanligt brev till klubbens adress.

Ett alternativ är att lämna avgiften och personuppgiften till någon i styrelsen för vidare befordran till sekreteraren. Årsavgiften är f n 120:- för hela familjen (samma adress), 40:- för ungdomar (under 18 år) och 80:- för övriga.

Danmarksresan

HELGEN 15—16 juni företogs en resa till VHF- UHF- och SHF-mötet i danska Silkeborg. Det var sex stycken från vår klubb som deltog. Eller rättare sagt skulle... Om nu inte "om" varit emellan förstås. Den största orsaken att vi skulle medverka var att demonstrera IRLP-systemet. Vid den tiden var ju det endast vi som kunde köra från vår fasta utrustning. Därför var vi tvingade att upprätta en länk mellan vår utrustning och Silkeborg.

Det gick till så att vi hyrde in oss i Varbergs Sändareamatörers klubbstuga som ligger mycket högt i utkanten av Veddige. Här satte vi en mobilstation med minirepeaterfunktion och lånade två av deras antenner. Tack för hjälpen, VSAI En långyagi riktades mot Danmark och en 70-kratta mot Kinna. Till Danmark hade ytterligare en mobilrigg med inbyggd minirepeater tagits med, en duobands-GP och en långyagi för tvåmeter.

Tanken var att vi skulle kunna gå omkring med handjagare på 433 MHz och länka sig vidare på 2-meter över till Sverige och sedan vidare på 70-cm till noden som tillfälligt

kopplats bort från repeatern. Detta lyckades, dock inte så bra som vi hoppats. Dels är det ju ett ganska långt avstånd från Veddige till Silkeborg, dels var konditionerna inte på vår sida. Eller det kanske var regnet och blåsten som spökade.

Arne/KDH hade bokat biljetter till färjan från Varberg, varför vi fick åka tidigt på lördagsmorgonen. Överfarten tar nästan fem timmar med tullningen varför vi inte trampade dansk mark förrän efter middagstid. Vi hade ingen "mat" med oss—räknar med att sådant är billigare i Danmark—varför vi stannade vid ett par tillfällen och bunkrade upp. Själva transporten från Grenå till Silkeborg är ungefär 12 mil så denna etapp tog ett par timmar. Sammantaget var vi på plats ganska sent. Som alla förstår hade första dagens aktiviteter redan passerat revy. Med andra ord missade vi allt detta.

Å andra sidan hade vi ett väldans jobb ändå med att montera upp våra prylar. Och inte minst hitta riktningen mot Veddige. Ett otal antennplaceringar fick utprovas för att hitta det bästa läget. Vilket inte blev bra ändå. Hur som helst det gick att köra lite sporadiskt.

Hela gänget samlat. Fr v: Arne/KDH, Dan/TZL, Morgan/TKY, Hans/MLI, Christer/TZX och Conny/VDN.

Frampå kvällskröken blev det ham-dinner så vi gick dit i stället. Efter detta kalas (läs: morgonkvisten) provade någon riggen—konditionerna var bra helt plötsligt. Synd bara att tröttheten framkallade vissa egenheter. Konditionerna höll i sig även på söndagsförmiddagen men då var vi tvingade att bryta upp. Vi hade ju färjan att passa så det gällde att snabba sig. Med andra ord missade vi även söndagens mötesförhandlingar.

- sm6lkt
(outsider reporter)

UHF-repeatern

VI har ju under flera år haft tillstånd till en UHF-repeater i klubben. Men det har inte funnits tid att bygga någon. Tills för någon månad sedan. Det var Morgan/TKY som avsatte en semestervecka och bosatte sig i vattentornet. Själva apparaturen fick bli den som vi erhöll av Comvik. Det krävdes endast några justeringar här och var. Allt passade med redan befintlig utrustning, varför det endast dröjde några veckor innan allt var klart.

Vår omtänksamme ordförande var rädd att inte Morgan skulle få komma hem efter denna sejour. Därför fick han försöka muta Pernilla (Morgans xyl) så hon inte låste dörren. Efter ett lyckosamt Lisebergsbesök och därtill hörande jackpot i en spelautomat fick ordföranden med sig en del vinster bestående av chips och popcorn hem. Pernilla som är glad i sådant tilltugg fick sig en rejäl dos.

Vad han mutade Morgan med bör inte nämnas i tryck. Dock har otaliga resor till Tysk-

land ägt rum den senaste tiden. Det som importerats var nog inte olja.

För att återgå till repeatern igen. Nu är båda repeatrarna sammanbyggda på så sätt att allt återutsänds, oavsett var man kör. I Örby vattentorn sitter därför nu både 2-metersmottagaren och den kompletta 70-delen. Sjutiosändaren går ut med ca 70 watt. Stationen som sitter i Öxabäck lyssnar på den utgående 70-signalen och skickar ut samma på två-metersbandet.

I vattentornet sitter också den dator som styr IRLP-systemet. Detta är alltså helt integrerat med repeatrarna och styrs med hjälp av DTMF-kommandon. Även själva repeatern går att öppna med DTMF 1, ifall man skulle sakna den vanliga 1750-tonen. Det finns även en tredje möjlighet. Att sända med CTCSS-ton men eftersom detta kan spöka när man kör IRLP ska det inte användas.

- sm6lkt

APRS

FÖR oss som kör APRS har ytterligare en kul detalj införts. Morgan/TKY har infört möjligheten att sända ut lokala väderleksrapporter på detta mode.

Uppgifterna hämtas från en väderleksstation i Kinna och som uppdateras kontinuerligt. Det är kul att kunna se temperatur, vindstyrka- och riktning samt nederbörd i millimeter senaste timmen, idag eller dygn. Systemet har kapacitet för flera finesser men alla är inte inkopplade för närvarande.

Förresten, varför blir det inte fler som kommer i gång på APRS? Många har ju gått ifrån packet radio, och förmodligen ligger väl någon gammal TNC och skräpar i lådorna. Damma av prylarna och gör comeback på digitalt trafik-sätt.

Det behövs enkel och billig programvara samt lite tips om hur man gör. Kanske höstens tisdagskvällar kan ägnas åt sådana tankar. Nästa steg är att montera mobil utrustning, så alla kan kolla var ni finns. Och hur snabbt förflyttningen sker...

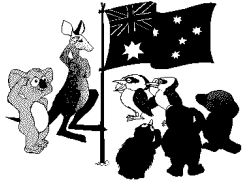
46:e mötet

VI fick i all hast kalla till ett extra styrelsemöte söndagen 8 september med anledning av att vi fått förfrågan att arrangera ett SM6-möte. Vi beslöt att anta denna utmaning och diskuterade olika kringarrangemang och drog upp riktlinjer för mötet.

Vidare beslöt styrelsen att ta in anbud på en ny rotor. Vi befarar att den begagnade rotor som Christer/TZX skänkte klubben inte håller för så många antenner som vi ska ha upp.

Vidare beslöts att vi köper två begagnade Vårgårda 19 elements 70-cm antenner. Vi köper en ny duobands-GP samt 6 meter mast-rör. Till själva lokalen inköps en hörnssoffa och soffbord. Bokhyllor kommer också att införskaffas.

Rapporterades vilken utrustning och av vem som skänkt någonting till klubben. Dessutom får klubben låna utrustning av medlemmarna.

SM6TZL/VK6,

eller kassören som försvann, del 2

ANLÄNDER till Sydney efter att ha flugit tvärs över kontinenten från Western Australia till New South Wales. Har passerat 3 tidszoner och klockan är nu 13:00. Ringer runt till några olika vandrarhem och hittar ett som ligger i Kings Cross. Detta är ett av områdena med sämst rykte i stan, men det är populärt bland backpackers.

Jag checkar in och betalar AU\$ 18 för en säng i ett 4-bäddsrum. Här bor redan en hårt festande kille från Gbg som sover mest på dagarna... Träffar en annan snubbe från Sthlm och hans engelska flickvän. Vi kollar in det intressanta folklivet i Kings Cross under kommande afton. Dagen därpå väljer jag att ta mig närmare centrum och hittar ett annat ställe att bo på strax bredvid Hyde Park. Det är visserligen fem dollar dyrare, men det kan det vara värt.

Det som fångar mitt intresse här, förutom ett centralt läge, är att det mitt emot ligger en "hamshop". Stället heter Emtronics och ägs av en emigrant från Slovakien. Han berättar att affärerna går ganska dåligt så han har inte mycket prylar på lagret. Han tillverkar nu mest slutsteg, främst för HF och 6m. Senare på eftermiddagen möter jag de svenskor jag brevväxlat med tidigare. Tillsammans skall vi så småningom fortsätta resan norrut.

De nästkommande dagarna ägnas åt att "göra Sydney". Vi besöker de obligatoriska sevärdheterna i stan såsom Operahuset, Harbour Bridge, Circular Quay och Manley Beach. Operahuset som kanske är den mest kända symbolen för stan har ritats av en dansk arkitekt och är klätt med kakelplattor från svenska Höganäs. En kul grej man kan göra är att gå upp i de höga bropelarna på Harbour Bridge. Här ifrån har man fin utsikt över hamnen. Vill man ännu högre kan man faktiskt gå uppe på bågen tvärs över bron. Detta sker i grupp och säkerhetssele måste användas. Är dock ett ganska dyrt nöje och måste bokas i förväg, så det står jag över.

Vi tar även en guidad utflykt till national-

parken Blue Mountains som ligger några mil utanför Sydney. Dock inte den delen som drabbades av de stora bränderna i början på året. Men man ser spår av bränder som varit under tidigare år. Det är ganska vanligt med "bushfires" och en naturlig del av skogens sätt att förnygras. Bergen är en del av bergskedjan Great Dividing Range som går rakt igenom NSW. Bergen har fått sitt namn av det blåa dis som bildas i luften av eukalyptusträdens olja. Centrum i Blue Mountains är den idylliska staden Katoomba som är ett också är centrum för äventyrsaktiviteter såsom forsfärder, klippklättring, skärmflygning, mountainbiking mm. Vi nöjer oss dock med att ta en promenad ner i den vackra dalen vid stenformationen Three Sisters. För att senare ta oss tillbaka åker vi med den gamla linbanan som förr i tiden fraktade upp den malm som bröts i dalen. Man använder nu denna anläggning för turisttransport.

Den 26:e Januari är det dags att fira nationaldagen (Australia Day). Den firas till minne av europeiska kolonisationen som tog sin början 1788 då Kapten Arthur Philips och hans besättning landsteg på Australiens mark. Jag går upp tidigt denna morgon och tar mig ut på Harbour Bridge igen för att försöka nå hemmatrakter via I-link. Det finns en repeater i Sydney som kör detta system och min förhoppning är att kunna köra denna repeater från den höga bron. Det visar sig dock att min effekt från handapparaten är lite för låg, men jag lyckas växla några ord men CKF, MLI och TKY som lägger ut mig manuellt på R nollan.

Resten av dagen spenderar vi mitt i allt nationaldagsfirande. Vi passar på att åka upp i det utsiktstorn som ligger vid affärs och kontorskomplexet Centrepoint, även kallat AMP Tower. Tornets totala höjd är 305m och från tornets översta våning på 250m har man fin vy över stan. I området runt Hyde Park har man bilutställning med allehanda rariteter från 20-talet och framåt. Träffar en herre med en Volvo Amazon som jag växlar några ord med. Han berättar att han köpt bilen som skrot för AU\$270 (ca.1500SKr) Han har sedan renoverat

den under många års tid och den är nu i nyskick!

Vid 8-tiden på kvällen måste vi tyvärr lämna festligheterna och åka vidare norrut. Vi sätter oss på bussen som skall ta oss till Byron Bay. Bussresan tar 12 timmar och vi har tre bensträckare samt ytterligare kortare stopp vid några hållplatser. Bussen är en Denning av australiensisk tillverkning. Drivlinan utgörs av amerikanskt järn. Oftast Detroit eller Cat diesel. Sânt man tar reda på när man är i bussbyggarbranschen, (yrkesskada) ©

Vi hittar snabbt ett vandrarhem som ligger mitt i centrum. Det går ofta till så att varje vandrarhem har skickat ut en representant till busstationen när man vet att en buss kommer in. Dessa representanter färdas ofta i minibuss med plats för att ta gäster med bagage. Byron Bay är ett ganska litet mysigt ställe jämfört med storstäderna och är ett välkänt tillhåll för alla surfare. De som surfar på oceanens vågor alltså... Surf-kulturen är stor över hela landet men dominerar kanske ändå här i norra NSW och södra QLD. Cape Byron med sitt fyrtorn utgör dessutom Australiens östligaste udde. På en promenad längs stranden och på en serpentinliknande stig tar man sig upp till fyrtornet som ligger på en hög klippa. Övrig tid spenderas med bad och sol. Vi provar här även på en tur i havskajak.

Efter tre dagar i Byron Bay åker vi vidare. Några vill till Brisbane, men själv väljer jag att fortsätta till Noosa som är en liten ort ett par timmar norr om Brisbane. I Noosa dominerar också strandlivet med bad och surfing. Här finns många olika stränder att välja på och jag hittar ett vandrarhem som ligger vid Sunshine Beach, några kilometer utanför centrum. Ett trevligt ställe med lägenhetslikande rum med kök och dusch.

Jag hyr en cykel och börjar utforska omgivningarna. Tar en långpromenad i Noosa National Park i förhoppningen att få se några vilda djur. Men, det blir dålig utdelning. Får bara se en varan. Var är alla ormar och spindlar man hört talas om!? Inser nu att min packning börjar bli för stor och tung efter allt handlande i Bangkok. Besöker därför postkontoret i Noosa och skickar hem ett paket på 5 kg med onödiga kläder och souvenirer.

Dagen därpå är det dags för nästa provning. När man är i surfmecka måste man ju

bara prova... Har anmält mig till en surflektion vid Noosa Main Beach. Den inleds med en kortare teori på stranden och vi får därefter kasta oss ut bland vågorna. Vi använder oss av en s.k. Longboard, dvs. en bräda som är 9 fot lång, anpassad för nybörjare och gamla gubbar... Visar sig trots detta inte vara helt lätt att ta sig upp på brädan. Det gäller att vänta in en bra våg och dessutom lyckas "fånga" den, hitta balansen och sen "bara" ställa sig upp på brädan...

Lyckas i och för sig att få till några riktigt schyssta åk och det känns ju kul! Det är ganska trångt med folk i vattnet så det gäller att inte köra över nån. Ramlar man spolans man med okontrollerat i vågskummet och då vill man helst inte ha brädan i skallen heller... Så, efter 2 timmars idoga surf försök och ett par näradödenupplevelser är man ganska mör i kroppen... ©

Föreståndaren för vandrarhemmet hjälper mig att boka nästkommande veckors aktiviteter. Turer till Fraser Island, Myella Farmstay och segling vid Barriärrevet. Som extra bonus får jag låna en surfingbräda gratis!

Bekantar mig med en japan som bor i samma rum som mig. Han har köpt sig en egen bräda och åker tidigt till stranden varje dag för att öva surfing tillsammans med en kille från Norge som bor i rummet bredvid. Så jag hänger på dem till stranden nästa dag och gör faktiskt framsteg... kull!

Har hört talas om att den s.k. krokodiljägaren Steve Irwin bor här i närheten. Hans program när han brottas med krokodiler har ju även visats på TV här i Sverige. Han har en djurpark som bara ligger några mil från Noosa och heter Australia Zoo. Det visar sig att det går en gratisbuss hit två gånger i veckan. Så nästa dag sitter jag i en luftkonditionerad Scania på väg ut till detta intressanta ställe.

Här finns de flesta av australiens djur. Man får vara med när krokodilerna matas med stora köttstycken. Här finns känguru, sköldpadda, emu, koala, kokaburra och ett jättestort terrarium med ormar och spindlar. Parken är dessutom under utbyggnad! På vägen hem träffar jag på Niklas och hans flickvän igen, som jag delade rum med i Kings Cross. De hyr nu en lägenhet mitt emot där jag bor i Noosa!

Kl. 08.00 plockas jag upp av Keith som är

guide och chaufför för den tredagars tur till Fraser Island som jag bokat. Han kör en större fyrhjulsdreven bil med plats för 15 passagerare. Bussen är i stort sett fullsatt med briter, en dansk och fyra svenskar! Vi åker på stranden norrut genom Cooloola National Park. En mindre bilfärja tar oss över till Fraser Island.

Ön lär vara världens största sandö. Dvs. den var från början en liten sanddyn men vindförhållandena har gjort att den har byggts på med sand och är idag 12 mil lång och 2 mil bred. Ön tog plats på världsarvslistan 1992. Trots att ön i stort sett bara består av sand finns det mycket tät regnskogslignande vegetation. Fraser Island fick sitt namn genom kapten Fraser, vars fartyg gick på grund vid ön. Kaptenen och besättningen dödade av urbefolkningen och hustrun Elizabeth hölls fången på ön under tre månader innan hon kunde befrias.

Vi slår läger i Dilli Village där det finns ett permanent tältläger och sanitetsinrättningar. Här bodde förr i tiden de skogshuggare som arbetade på ön. Vi blir varnade för att lämna mat och annat ätbart i tälten. Dingos (australiensiska vildhundar) är vanliga på ön och kommer ofta fram till lägret och letar mat.

Sötvattenssjöar förekommer på ön. Så, vi åker vidare för bad i Lake Birrabeen. En sjö med 28 gradigt kristallklart färskvatten och bländande vit sand. Denna typen av sjöar ligger en bra bit över havsytan och regnvattnet filtreras genom sanden.

En annan sjö som vi besöker är Lake Wabby. Det är en annan typ av sjö som fylls av grundvattnet. Här är vattnet grönfärgat av nedfallna löv och andra vegetationsrester. Båda typer av sjöar har sällan något till eller frånflö-

de och är därför extra känsliga för föroreningar. Vi uppmanas att inte använda solkrämer eller tvål när vi badar. Detta kan rubba den ekologiska balansen ganska snabbt. Är ju förståeligt med tanke på att det kommer ungefär en halv miljon turister till ön varje år!

Vattnet är för övrigt ganska näringsfattigt i båda typer av sjöar, men det finns några arter sköldpaddor och fiskar. En fisk som kallas för Cattiefish ser vi i stora stim. De är ungefär 30 cm långa och liknar små hajar, dock helt ofarliga. Vi passar på att mata dessa fiskar med de flygkor som irriterande flyger omkring och sticks. Ligger man stilla i vattnet kommer en annan mindre fisk fram och nafsar. De äter helt enkelt döda hudrester från kroppen! Vill man ha ett mera svalkande dopp kan man bege sig till Eli Creek. Detta är en färskvattenbäck som slingrar sig ner mot havet med uppfriskande 20 gradigt vatten. Här kan man hoppa i och flyta med strömmen ner mot havet.

På ön finns också ett par fina utsiktsplatser. En av dessa heter Indian Head och är en hög klippa alldeles vid havet på öns nordvästra sida. Namnet kommer av att när de första sjöfararna såg urinvånarna uppe på den höga klippan tog man dem för indianer. Senare skulle detta folk bli kända som aboriginer. När man väl tagit sig upp till toppen har man fin utsikt över stranden

och havet. Härifrån ser man både haj och större rockor som jagar stim med småfisk nere i havet. Stimmen med småfisk ser man blänka nere i vattnet. De större fiskarna ser man som skuggor från den höga klippan. Strax söder om Indian Head ligger skeppsvraket Maheno. I dag återstår bara ett rostigt skrov av den luxuösa ångaren byggd i Scotland 1904. Efter sitt sista uppdrag 1935 skulle hon bogseras från Sydney till Japan. I en kraftig cyklon slets trossen av och hon spolades upp på Fraser Island och har legat här sedan dess.

Sista kvällen spenderas som vanligt vid lägerelden i Dilli Village under avnjutade av några enstaka Carlton Cold. Under tiden ser vi ett tropiskt åskväder byggas upp över ön och plötsligt är det mitt över oss. Det är det mest spektakulära och intensiva åskväder jag varit med om! Blixtarna avlöser varandra med bara ett par sekunders mellanrum och ger ett nästan konstant ljus. Guiden Keith insisterar på att vi skall ta bilen och åka ner på stranden och titta på detta skådespel. Sagt och gjort! Alla packar in sig i bilen och under kaotiska former tar vi oss ner till havet. Alla hoppar ut och börjar ta kort som tokiga med förhoppningar att lyckas

fånga detta på film. Den som antagligen kommer att lyckas bäst är Keith som använder systemkamera med stativ. Strax börjar det även att ösregna och alla återvänder till bilen, utom Keith som trotsar vädret och fortsätter fotografera. I horisonten kan man se ljusen från de fiskebåtar som ligger ute till havs i detta oväder. Jag är inte avundsjuk på dem! Detta var en spännande upplevelse och fin bonus sista kvällen på ön.

Dagen därpå tar vi färjan tillbaka till fastlandet och åker genom Coolool National Park till Rainbow Beach. På kvällen samlas vi på Irish Murphys Pub i Noosaville med avslutningsmiddag på denna trevliga tre dagars tur.

08:30 nästa morgon tar jag bussen till Bundaberg och hittar ett rum på Bundaberg Backpackers. Man börjar nu känna av den tropiska värmen på allvar. Det är här 35 grader varmt och ganska hög luftfuktighet. Vet inte riktigt vad jag skall göra här, men när jag träffade i Noosa rekommenderade att man kunde få se havssköldpaddor här. Så jag bokar en tur till stranden "Mon Repos". Här har man byggt en anläggning på stranden för att ha kontroll på alla som vill komma och titta på när sköldpad-

dorna kommer upp på stranden för att lägga ägg.

De är då mycket känsliga och man måste vara försiktig så man inte stör dem. Det är ca. hundra personer på stranden denna kväll. Vi delas upp i tre grupper. Kvällen inleds med filmföreläsning om sköldpaddorna och strandens historia. Det hela går ut på att vänta tills någon av de volontärer som patrullerar stranden rapporterar på radion att det finns sköldpaddor att se. Vid 21-tiden kommer första rapporten om att kläckning är på gång och vi går ner på stranden som är helt mörklagd, förutom små blinkljus som sitter längs stigen så att man kan orientera sig. Sköldpaddorna blir lätt störda av ljus från ex. ficklampor och fotoblixtar. På stranden får vi se hur ett 50-tal små sköldpaddor (ca 10 cm) tar sig ner till vattnet. De dras till ljuset vid horisonten och kan på så sätt hitta ner till havet.

Efter detta är det åter väntan som gäller och kl. 01:00 rapporteras att en hona är på väg upp för att lägga ägg. Hona är under denna period mycket lättstörd och anar hon minsta oråd går hon tillbaka till havet. De flesta har tröttnat på att vänta så vi är bara omkring 10 pers som får bevittna detta ikväll. Hona har grävt en djup grop i sanden där hon lägger 136 ägg. När hon väl kommit igång med äggläggningen låter hon sig inte störas så lätt och man kan ta foto med blixtr utan problem. T o m röra vid henne.

Sköldpaddan kan inte höra eller känna lukt så länge den är på land, men synen är mycket god. När hon är klar gräver hon igen gropen och simmar ut till havs. Man tycker att hon har lagt sina ägg alltför nära vattnet, med risk att de kommer att spolats ut i havet med tidvattnet. Så, man väljer att gräva en ny grop längre upp på stranden och flytta äggen hit för säkerhets skull. Träffar för 3:e gången Niklas och hans tjej som också är här!?!?!?

Nästa dag tar jag en promenad till det kända romdestilleriet. För alla har väl hört talas om Bundaberg Rum, eller? Det är fortfarande ordentligt varmt och det går åt ett par flaskor vatten under promenaden. Jag ansluter mig till den guidade turen som avgår kl. 12. Rumet tillverkas av sockerrör som odlas här i Queensland. Destilleriet grundades i slutet av 1800-talet, men brann ner på 1930-talet och återuppbyggdes senare. Turen går genom processen samt provsmakning i destilleriets egen bar ingår, mums! Jag hinner även med att prova

Bundaberg repeatern under min promenad.

På eftermiddagen tar jag bussen vidare till Rockhampton. Här skall jag tillbringa natten på YHA hostel för att dagen efter åka ut till den farm där jag skall bo i dagarna tre. Tänkte på detta sätt få ett avbräck från allt strandliv och få se lite av landbygden. Det är en boskapsfarm som heter Myella och ligger ett tiotal mil inåt landet, nära den lilla orten Baralaba. Farmen drivs av Peter, hans fru Olive och deras dotter Lyn. Lyn's kusiner Paul och Ken hjälper också till. Här finns också vallhunden Stubbie och en föräldralös känguruunge, som snabbt blir allas kelgris. Gårdens storlek är 2x5km och här finns 35 hästar och några hundra nötboskap.

Vi besöker en boskapsauktion i klassisk västernstil. Vanligast verkar vara Hereford och Brahman, den klassiska indiska kon med puckeln på nacken. Iförda jeans, hatt och boots ger vi oss ut på en ridtur över en del av gårdens ägor. Har ju ingen större erfarenhet från hästryggen så det blir en intressant upplevelse. Vi rider i grupp med ett tiotal hästar och man märker snart att hästarna är väldigt vana vid oerfarna turister. Hästarna vet definitivt mer om ridning än de flesta av oss och är jätteförsiktiga.

Landskapet är delvis öppna betesmarker med mindre trädgångar och småbuskar. Jorden är den typiska torra och rödbruna. Det är varmt och solen steker på. Flugorna är många och mycket irriterande. Efter ridturen svalkar vi av oss i utomhuspoolen som finns i trädgården och spelar lite volleyboll.

Senare serveras en rejäl middag på uteplatsen. Även all matlagning här sker utomhus över öppen eld. Praktiskt eftersom man slipper släpa in alla gäster i bostadshuset. Gästerna inhyses i ett par mindre barackliknande byggnader. Standarden är dock helt ok och med dusch och tvättmöjligheter.

Senare på kvällen får vi en astronomisk lektion med stjärnskådning under ledning av Peter. Han visar oss de stjärnbilder och man kan se från södra halvklotet med bl a Södra Korset, som f ö är den stjärnbild som kan ses på den australiensiska flaggan. De flesta är ganska trötta och går och lägger sig tidigt.

Nästa dag är det revej klockan 05:00 för de som vill med ut på ridtur. Vi sadlar hästarna och tar sedan frukost. Det är skönt att vara ute

på morgonen då luften fortfarande är sval och utan flugor! Dagens uppgift består i att samla ihop ett 130 tal boskap som skall delas upp i storleksordning för att sedan släppas ut på respektive betesmarker. Detta sker med hjälp av olika fållor med grindar emellan. Detta klaras av utan större missöden, med det skall erkännas att vallhunden gör det mesta jobbet. Ibland känns det mest som man bara är ”i vägen”.

När detta är avklarat få vi ”leka” lite med de motorcyklar som också finns. De är av typen offroadcyklar som jag personligen tycker är bra mycket bekvämare än hästryggen. Motorcyklarna används också ofta som hjälpmedel vid boskapsskötseln.

På eftermiddagen dagen därpå körs vi tillbaka till Rockhampton och vi är några stycken ur ”farmengänget” som går ut på kvällen och kåkar. Kl. 00:00 avgår bussen till Airlie Beach som är nästa anhalt. Vi åker genom kraftigt regnväder nästan hela natten och det regnar t o m in i bussen! Kl. 06:30 anländer vi till Airlie Beach och det regnar fortfarande.

AB är en liten ort som utgör utgångspunkt för seglingar och dykresor till södra delen av stora barriärrevet. Självt har jag bokat en treda-dagars segeltur med en större segelskuta. Vi checkar in på ett trevligt vandrarhem som förmodligen tidigare varit ett lyxigare hotell. Schysst standard med kaklat badrum med dusch och jacuzzi. Det tropiska regnet håller i sig och det finns inte mycket annat att göra än att tillbringa eftermiddag och kväll på stans pubar... inte så illa det heller!

På eftermiddagen nästa dag är det dags att gå ombord på New Horizon som båten heter. Vi är ungefär 30 pers ombord varav 6 i besättningen som utgörs av kapten, kockar och dykinstruktörer. Första dagen är det lite småregnigt väder och vi går för motor. Små småningom bättrar sig vädret och vi kan även sätta segel. Vi ankrar i Blue Pearl Bay för att prova på dykning. De flesta ombord inklusive mig själv har ingen erfarenhet av dykning med tuber. Ett fritt introduktionsdyk ingår i priset.

Vi måste använda våtdräkt eller sk stinger-suit, inte för att det är kallt i vattnet utan för att skydda oss mot maneter. Har man otur kan man annars träffa på en Box Jellyfish, som är svår att upptäcka med sin lilla genomskinliga kropp och meterlånga tentakler. Den tillhör de giftigaste maneterna och ger svåra brännskador

och kan t o m döda en människa.

Vi får en teorilektion på stranden av Hayman Island som är en liten ö och verkar bestå mest av snäckor och koraller. Sedan ger vi oss ut i vattnet i grupper om fem pers och en instruktör. Vi håller oss på omkring 5 meters djup och ser vackra koraller och färgglada fiskar. Som att simma i ett akvarium! Man ser dock inte mer på detta djup än vad man kan se när man ligger uppe vid ytan och snorklar eftersom sikten är så god, men det var kul att ha provat i alla fall! Vi ankrar för natten vid Hook Island. Några mer erfarna ger sig även ut senare på kvällen för ett nattdyk.

Nästa dag ägas åt mera dykning och vi besöker Whitehaven Beach som är en härlig strand med kritvit sand, därav namnet. Här stannar vi några timmar för bad och sol. Tiden går fort när man har roligt och det är nu dags att sätta kurs tillbaka mot hemmahamnen i Airlie Beach. Vi tillbringar eftermiddagen vid Airlie Lagoon. Eftersom det finns inte någon naturlig badstrand vid havet här så har man byggt en poolanläggning nere vid stranden. Dessutom finns det ju en del elaka djur i havet!

Senare på natten tar vi bussen mot Mission Beach som är ytterligare 8 timmars bussresa norrut. Vi har i förväg bokat på ett ställe vi blivit tipsade om som heter Treehouse. Vi skall bara stanna en natt här för det börjar bli ont om tid. Bara en vecka kvar innan hemresa! Treehouse visar sig vara ett ställe som gör skäl för namnet. Vi blir som vanligt upplockade av en minibuss vid busshållplatsen och körs 7 km ut i skogen. Här är regnskogen påtaglig och mycket ovanliga ljud hörs. Det är ett ganska stort hus som ligger mitt i denna grönska. Huset har egentligen inga dörrar och det är minst sagt öppen planlösning! De enda dörrar som finns är till de rum som vi hyr. Ett mysigt ställe med stor trädgård och swimmingpool mitt i regnskogen! Vill man inte ligga vid poolen kan man slappa en stund i hängmattan. Ganska avslappnande miljö faktiskt. Vi hinner med en liten ”bushwalk” upp till en utsiktsplats från vilken man kan se ut över skogen och havet. På kvällen anordnas barbeque och man äter så mycket man orkar för AU\$6. Ölen kostar AU\$3.

Tyvärr måste vi åka vidare men hinner med frukost innan det är dags för en sista busstur på två timmar upp till Cairns. Vi har ringt och förbokat ett rum vid Esplanaden som går paral-

lellt med strandpromenaden. Cairns är en liten stad som också den ligger inbakad i grönska vid havet. Här borde det vid den här årstiden vara regnperiod, men det har istället varit torrt och varmt länge. Det är därför viktigt att det kommer regn snart så man klarar den riktiga torrperioden när den kommer. Vid det här laget har Morgan/TKY kommit igång med IRLP nod 800 hemma i Mark. Även repeatern VK4RCA i Cairns är ansluten till systemet så jag kan nu ha daglig kontakt med hemmarepeatern. Annorlunda känsla att promenera omkring här i tropisk värme på andra sidan jorden och kunna prata med kompisarna hemma i Mark med bara handapparat, kul!

Vi tar en dagstur ut till barriärrevet. Båten heter Ocean Spirit och är en segelkatamaran. Det tar ca en halv timma ut till Arlington Reef. Här ankrar vi och åker i en mindre båt till den lilla ön Upulo Cay. Detta är den enda ön inom synhåll här ute. Det är egentligen bara en sanddyn som sticker upp ur det blågröna havet. Dess storlek varierar beroende på tidvattnet. Vid detta tillfälle är öns storlek ungefär 25x25 meter. Perfekt sandstrand att ha som utgångspunkt när man snorklar omkring bland koraller och fiskstim. Dyker och solar ett par timmar och därefter serveras lunchbuffé på båten. Under hemresan till Cairns bjuds det på champagne och trubadurunderhållning ute på däck, trevligt!

Nästkommade dagar tillbringar vi på det sk Atherton Tableland tiotalet mil från Cairns. Hit åker man på en slingrande serpentinväg från kusten. Vi bor på ett hostel i den lilla staden Yungaburra 720m. över havet. Staden har en idyllisk landbygdsmiljö och flera av husen är kulturmärkta och fortfarande i sitt originalutförande från 1910 talet. Här är det uppiggande torrare och kallare luft jämfört med havsklimatet och man sover riktigt gott om natten.

Det man kan roa sig med är diverse skogs promenader och spana efter vilda djur. På kväl-

len ger vi oss ut på paltypus spaning vid en liten bäck utanför byn. En platypus är ett näbbdjur ganska speciellt för Australien. Det är ett däggdjur, men lägger ägg och diar sedan ungarna. Näbben ser ut som en anknäbb, svansen som en bäversvans och pälsen som en mullvads! De är ca 30 cm. långa. Efter ett par timmars smygande upp och ner längs bäcken lyckas vi till sist få se några av dessa skygga krabater när de kommer upp till ytan för att andas. Nästa dag tar vi en cykeltur till sjön Lake Eocham för ett svalkande dopp. Sjön utgörs av en 65 m djup vulkankrater och omges av grönskande regnskog. Vattnet är runt 25 grader varmt.

Många av de andra aktiviteter, förutom dykning, som erbjuds i Cairns är tex. fallskärms hoppning, forsränning och varmluftsballong. Jag beslutar mig för att prova på det sistnämnda som passar bäst för min nu sinande plånbok. Det är dessutom näst sista dagen jag har innan det är dags att åka hem till Sverige. Ballongturen varar en halvtimma och vi når en höjd av 600 m. Färden är för övrigt helt odramatisk och det är en skön känsla att sväva fram ljudlöst under soluppgången denna morgon. Vi landar tryggt på en åker och en foljebil med släpkärra kommer och hämtar upp oss.

Sista dagen passar jag på att framkalla mina filmer och att skänka bort den bussbiljett jag fick av Rob i Perth (*se förra numret*). De senaste dagarna har jag delat rum med en engelsman som skall söderut. Han har inte bokat nåt och vet inte hur han skall ta sig sträckan från Sydney till Adelaide. Gissa om han blir nöjd när han får biljetten! Även jag känner mig nöjd med att biljetten kom till nytta!!

Bilder från min resa finns på internet:

www.ozexperience.cjb.net

Även länkar till de platser som beskrivs.

Säljes! Säljes! Säljes!

Stagwire, rostfri, syrafast, 5 mm, ca 30 meter. 450:-.

SM6LKT/Jan-Olof, 0320/481 29, 0706/64 15 70.

SM6-möte i Mark

NÄR detta skrivs i mitten av september är det helt klart att vi ska arrangera ett SM6-möte i Mark. Det är första gången som mig veterligt något sådant görs i vår kommun. Vi fick en förfrågan av SSA's ledare i 6:e distriktet, Solveig/KAT, och vi kunde knappast säga nej.

Det blir den 26 oktober kl. 10.00 i "Kinnaborgsalen", kommunhuset, Kinna. Ingång mot f.d. Domus. Det beräknas bli ca 50 personer varför vår klubblokal inte räcker till. Efter själva mötesförhandlingarna kommer vi att demonstrera IRLP-systemets förträfflighet.

Efter detta gör vi ett studiebesök hos Eribel Production AB i Fritsla där Erik/ex. JOX, välkomnar oss. Erik var ju tidigare medlem i vår klubb, men på grund av tidsbrist har han dessutom lämnat sin signal.

Mötet är öppet för alla radioamatörer. Vi vädjar därför till våra egna medlemmar att delta i mötet. Ingen förhandsanmälan krävs varför det är svårt att uppskatta besöksantalet. Inbjudan kommer att ske i tidningen QTC och SSA-bulletinen. Vi kommer att tillhandahålla fika under mötet till självkostnadspris. Vi kommer också att tillhandahålla chartrad buss för transporten till och från Fritsla.

- sm6lkt

Gör som vi -
anlita även ni...

 Landvetter buss

Tel: Landvetter kontor: 031/97 70 30

Tel: Skene kontor: 0320/322 60

Hemsida: www.landvetterbuss.se

E-post: info@landvetterbuss.se

Representeras i M.A.R.K. av Jan-Olof/LKT

Skene-Orienteringen

SÖNDAGEN 18 augusti var vi engagerade att hjälpa Skene Sim- & Idrottssällskap med deras traditionella orienteringstävling som även denna gång förlades till Berghem. Tävligen ingår i distriktsmästerskapet, varför man då tar för givet att det blir många deltagare. Tyvärr blev det inte riktigt så denna gång.

Jag talade med en av funktionärerna och han trodde det berodde på att tävlingen gick lite för tidigt på säsongen. Hur som helst var det cirka ettusen deltagare föranmälda. Vi rapporterar ju endast vissa klasser, så det blev ett tjugotal som vi var intresserade av.

Vi var ute på två radiokontroller plus förvarning på banan. På basen hade vi två operatörer, vilket behövs eftersom det kan bli körigt när rapporterna kommer samtidigt.

Några dagar före tävlingen hade vi varit ute i skogen och kontrollerat. Helt klart visade det sig att enbart handapparater hade inte fungerat. För att vara på säkra sidan med fullgott resultat använde vi en minirepeater. Vi lade förvarningen på 70-cm bandet eftersom här var det fråga om bara några hundra meters avstånd. Radiokontrollerna förlades på 2 meters bandet, dock den ena via minirepeater på 70 cm. På basen

hade vi två radior med en duobands GP-antenn, naturligtvis på två olika frekvenser för att inte störa varandra.

Vi som var ute på radiokontrollerna hade ju ganska lite att göra. Endast rapportera ett 20-tal löpare är ju ganska enkelt. Eftersom det var mycket varmt hade arrangören beslutat att det skulle finnas vätska vid kontrollerna. Detta innebar att vi fick hjälpa till med serveringen. Nästan alla löpare skulle ju passera kontrollerna så det blev bra tryck på "barpersonalen".

En rolig episod från min kontroll; en äldre farbror blev så glad att vi hade vatten varvid han utbrast: -"Har ni vatten i alla fall? Det skulle ju inte bli något! Då svarade jag honom på skoj att: -"Vi har aldrig hållit några löften!" Han tyckte inte det gjorde något när det var åt "det hållet".

Det var tur att vi hade vatten. Det hade nog varit livsfarligt om de inte fått vatten eftersom det var runt 25 grader varmt i skogen. Vi delade ut ungefär 100 liter. Vi hade cirka 500 plastmuggar, men dessa gick ju att återanvända under förutsättning att inte någon trampar sönder dem.

- sm6lkt

Telefonlista

VI har förut om åren sänt ut en telefonlista till alla medlemmar. Frågan är hur många som egentligen är i behov av den. Vi kommer att göra så att den som vill eller behöver ha en så färsk lista som möjligt, kan meddela mig så sänder jag ut den på internet i stället. De som beställer detta "abonnemang" får på så vis en ny lista när något av betydelse har ändrats.

För övriga som önskar den vanliga "pappersvarianten" kan också meddela mig så sänder jag med en vid nästa utskick.

- sm6lkt

Tack...

... till alla Er som skänkt något till klubben i samband med att vi flyttade in i vår nya klubblokal.

... även till Er som framgent har tänkt att skänka något.

Vi tar emot allt av intresse som kan behövas i en klubblokal.

- klubbstyrelsen

Fieldday i Horred

PLATSEN för årets fieldday hette Kilagården och är belägen strax utanför Horred i Marks Kommun. Här finns en fritidsanläggning med motionsspår och fina gräsytor med grillplats. Det enda man möjligen kunde ha synpunkter på var just radioläget! Det verkar som omgivande topografi är högst ogynnsam för radiokommunikation.

Under fielddayen utfördes antennprov med 2 stackade 15 el. på 2 meters bandet. Dessa antenner satt dock bara ett par meter över marken, men man hade ändå förväntat sig bättre signaler under rådande atmosfäriska förhållanden. Även försök med repeaterkörning provades med 13 el. riktantenn på 70cm, utan större framgång.

Förutom detta var dagen mycket lyckad och vädret kunde nog ingen klaga på. Som vanligt hade vi solsken och runt 25 grader varmt. Men, med tanke på den sommar som varit så hade vi inte väntat oss nåt annat heller.

Vidare ägnade vi oss åt tipspromenad där Arne/KDH var årets konstruktör och banläggare. Många tyckte att det var för svåra frågor, men trots detta lyckades Christer/TZX pricka in 9 rätt!! För detta fick han mottaga en åtråvärd ryggsäck i 1:a pris. Årets turgubbe i lotteriet blev

Grillchefen Morgan/TKY i yrkestypisk klädsel

Grillplatsen var ett populärt QTH

Morgan/TKY med familj som lyckades tömma halva prisbordet!

De som slöt upp i år var SM6'orna: HKD, JNS, KDH, MLI, NIG, SEE, SMX, TKY, TZL, TZX, VDN, VUB, VUE med familjer. (ca 30st.)

- **sm6tzl (text)**

- **sm6vub (foto)**

Lag-Ponny-SM

VI var tio operatörer som samlades som vanligt tidigt denna dag, söndagen 1 september för att organisera våra mannar och damer på Tranemoryttarnas stora fälttävlan. Hans/MLI fick hålla till i det nya speakerhuset hela dagen varför han slapp problem med att flytta bilen.

Som vanligt flöt sambandet perfekt och vi hade ett perfekt väder hela dagen så det var ett rent nöje att delta. Även mat levererades ut till våra funktionärer och de som inte fick i första omgången fick nöjet att se MLI springa ut med dessa. Man konstaterade att det var länge sedan Hans var i borten ändan av banan, då VUE fick lotsa en något andfådd controller fram till hennes plats.

Men annars var det inga större incidenter ute på banan så vi kunde sitta lugnt på våra platser. Det var även en ny

Här lägger Sven-Olof/NIG och Roger/MVP upp strategin inför tävlingen.

organisation i Tranemo då tidigare tävlingsledaren och allt-i-alla Roger Edberg valt att trappa ner lite och det fanns inget att anmärka på den nya organisationen heller så alla var belåtna efter dagens slut.

- sm6vub

Ett stort ansvar vilar på dessa axlar. Vi ser den besvärande minen på sambandsledaren Hans/MLI, Jonny/KTO läser och begrundar instruktionerna medan Elisabet/VUE har allt under kontroll.

Till klubbarna i SM6

Inbjudan till SM6-möte

Höstens SM6-möte arrangeras av Marks Amatörradioklubb, SK6BA. Vi träffas i Kinna kommunalhus, Boråsvägen 40, **lördagen den 26 oktober**. På klubbens hemsida www.qsl.net/sk6ba hittar du aktuell vägbeskrivning. SK6BA är QRV på RV48 (R0) och RU396 (RU14) för eventuell inlotsning.

Preliminära tider för dagen :

kl 10.00 – 11.00	Fika finns för den kaffetörstige.
kl 11.00 – 12.30	Mötesförhandlingar. Vi kommer bl.a. att prata om Amatörradios Dag, valberedningar (både för styrelse och DL6) och rapport från senaste styrelsemötet.
kl 12.30 – 13.00	Kaffepaus.
kl 13.00 – 14.30	IRLP – Internet Radio Linking Project. De senaste åren har det dykt upp flera olika sätt att utnyttja Internet direkt med amatörradio. Hur fungerar det och vilken utrustning krävs ? Det kommer IRLP-entusiasterna SM6TKY Morgan och SM6TZL Dan att visa. Konsten att köra "hela världen" med en handapparat !
kl 14.30 – 15.00	Transport, i egen bil eller med SK6BA:s buss, till Fritsla.
kl 15.00 – ca 16.00	Studiebesök på ERIBEL i Fritsla, en modern kontraktstillverkare av elektronik.

Välkomna till en intressant och lärorik dag hälsar SK6BA och DL6 !

Solveig – SM6KAT

Kom-i-håg

SM6-möte

Lördagen 26/10 kl. 10.00—16.30 (ca)
"Kinnaborgsalen", kommunhuset, Kinna

Radionät

Söndagar kl. 20.30 SNT, RV 48/RU396 (= R0/Ru14)
(reservqrg: 145.475 MHz)

Möten

11 november 2002
Årsmöte ?? februari 2003
12 maj
11 augusti
10 november

Kl. 19.00

Öppet hus

Varje helgfri tisdagskväll

Kl. 18.30

Plats: klubblokalen "Bunkern Assberg", Skene

Tjäna på att vara medlem i
Marks Amatörradioklubb.

Medlemsrabatt 10%

Gäller ej tidningar, tobak, tips och lotter.

Passa på att handla när
du hämtar dina QSL-kort.

Amatörradioböcker
Datalitteratur
Skrivmaterial
Printerpapper m.m.

Fullsorterad Leksaksaffär

Välkommen!

73 de SM6MLI

LEKSAKER   BÖCKER   KONTORS MATERIAL

AB Skene Bokhandel

Varbergsvägen 81. tel. 0320-472 20